SUCCESELE SPORTULUI ROMÂNESC ÎN ANUL 1983, BAZĂ REALĂ PENTRU O COMPORTARE DEMNĂ LA J. O. '84

La încheierea anului 1983 sportivii patriei se prezintă cu un bilanț rodnic, exprimînd munca plină de abnegație și dăruire pe care au depus-o, împreună cu antrenorii lor, cu tehnicienii și ceilalți specialiști, animați cu toții de dorința fierbinte de a menține și consolida prestigiul de care România se bucură și în domeniul sportului.

Anul 1983, a fost, așadar, un an bun, dătător de speranțe în arena olimpică. El a confirmat valoarea unor performeri de excepție, cu care se mîndrește mișcarea noastră sportivă. Dar marile întreceri ale anului ne-au relevat, de asemenea, o serie de talente tinere care confirmă valoarea și perenitatea școlii sportive românești într-o serie de ramuri și probe.

I-am văzut pe marii performeri ai anului la festivitatea dedicată lor, zilele trecute, la Palatul Sporturilor și Culturii, i-am văzut, de-a lungul anului, la pregătire și în concursuri. Am citit pe fețele lor, duminica trecută, marea bucurie de a fi adus patriei dragi o salbă de medalii împlinită în mari competiții mondiale și europene, în alte întreceri internaționale importante. Rămâneseră undeva departe zilele și lunile de pregătire deloc ușoară, adesea aspră, fără de care succesul nu mai este de conceput în acerba concurență existentă în marea arenă sportivă a lumii. Și trebuie să mărturisim că, oricît de mare, bucuria celor mai buni dintre cei buni nu avea nimic din satisfacția pe care te așteptî s-o afli la cel ajuns pe treapta cea mai înaltă a podiumului, nu avea nimic din exuberanța specifică virstei. Pentru că este în firea campionului veritabil să se bucure cu măsură, să nu se bată cu pumnii în piept, să vadă în fiecare succes doar o etapă din viața lui de sportiv, o treaptă spre alte succese, și mai mari, pentru obținerea cărora nu-și îngăduie nici o clipă de răgaz.

Și așa cum aveam să aflăm de la toți cei cu care am stat de vorbă, gîndurile lor sînt, mai de mult, la întrecerea supremă a anului pe care ne pregătim să-l întîmpinăm, la podiumul olimpic, spre care se simt piepți și pe virful căruia vor ajunge cei mai buni cu adevărat.

În paginile de față redactorii noștri vă prezintă, stimați cititori, bilanțul sportului românesc de performanță pe anul 1983, adăugînd astfel o nouă filă la „Cartea de onoare" a mișcării noastre sportive, precum și cîteva momente la care au fost martori și care le-au încălzit inimile.

Mircea COSTEA

O SĂRITURĂ ÎN... MILENIUL AL TREILEA

Există în sport, în mod special în atletism, unii performeri care depășesc prin rezultatele lor nivelul general al cifrelor anilor respectivi și despre care, figurativ, ne place să spunem că au atins anul... 2 000 ! Așa a fost, ca să ne referim doar la atletismul nostru, **Iolanda Balaș-Söter** cu ai săi 191 cm la săritura în înălțime în anul 1961, așa este **Anișoara Cușmir-Stanciu** care, la 4 iunie 1983, cu un record mondial de 7,43 m, a deschis o eră nouă pentru săritura în lungime. Cu această performanță, care a uluit întreaga lume sportivă, Anișoara a adjuns în constelația marilor performeri, în care și-au aflat loc doar cei mai mari dintre atleții lumii...

Era, așadar, în ziua de 4 iunie, pe stadionul „23 August", la a 28-a ediție a „internaționalelor" de atletism ale României. La ora 17,02, cînd a început desfășurarea săriturii în lungime, recordul lumii măsura 7,21 m, dar la ora 17,09, chiar la prima încercare a Anișoarei, el a devenit 7,27 m. Cei aproape 10 000 de spectatori, prezenți în sectoarele de tribună din preajma groapi cu nisip, ovaționează frenetic. Următoarele trei încercări ale atletei (toate dincolo de 7 m!) au fost, din păcate, „depășite", ultima fiind, cu aproximație, în jurul lui 7,50 m ! În a cincea săritură însă, Anișoara realizează — oficial și în condiții absolut regulamentare — noul record de 7,43 m. Ne frecăm la ochi și nu ne vine să credem văzînd rezultatul măsurătorii înscris pe tabela electronică. Am ajuns. Iată-ne, dintr-o dată, în... mileniul al treilea !

Romeo VILARA

O MARE GIMNASTĂ, O MARE CAMPIOANĂ

În mai 1982, cînd — la Ankara — Ecaterina Szabo își încheia cariera de gimnastă junioară cu cel de al doilea titlu de campioană absolută a Europei, mulți dintre specialiștii de talie internațională se întrebau dacă sportiva română va continua să se impună cu aceeași autoritate și în rîndurile seniorelor. Iar răspunsul urmau să-l dea cele două competiții de anvergură ale anului '83, „europenele" de la Göteborg și „mondialele" de la Budapesta. Spre cinstea ei, a gimnasticii feminine românești, Ecaterina Szabo a dat un răspuns afirmativ, dovedindu-se o continuatoare demnă a minunatelor succese realizate în anii anteriori de marea Nadia Comăneci. La Göteborg și Budapesta, Ecaterina Szabo s-a validat pe deplin ca o mare gimnastă, repurtînd prestigioase succese : campioană mondială la sol, vicecampioană mondială la sărituri, paralele și cu echipa, medaliată cu bronz la individual compus, la C.M., dublă campioană europeană (paralele și sol), medaliată cu argint la sărituri și cu bronz la individual compus la C.E. Succese care ar fi putut fi și mai mari și care o recomandă ca una din speranțele noastre la medaliile de aur de la Los Angeles. Căci forța cu care ea s-a impus mai ales la „mondiale", maturitatea și siguranța dovedite în cele mai grele momente ale exercițiilor reprezintă trăsături definitorii ale marilor campioni. Iar Kati Szabo este, într-adevăr, o mare campioană nu numai a gimnasticii noastre, ci și a gimnasticii internaționale.

Constantin MACOVEI

FILE DE SĂRBĂTOARE ÎN CALENDARUL ANULUI SPORTIV

Rezultatul. Campionul. Spectacolul fac parte din viața sportivă, și chiar dacă nu apar în fiecare zi un an oferă multe prilejuri ca imbrățișa filele de calendar în haine de sărbătoare. Iată de ce o cronică a marilor momente de satisfacție trăite de sportul românesc — ca emisar în lumea întreagă a talentului și capacității tineretului nostru, a reprezentanților acestuia în arena marii performante — este subiectivă chiar și prin optiunii. Subiectivă de sport, purtorul unei discipline sportive sau al alteia, al unui campion sau al altuia, preferind, poate, alteeva.

Reamintindu-ne, însă, de celebrul aforism al lui Pierre de Coubertin : **„Pentru ca o sută de oameni să se ocupe de cultura fizică, cincizeci trebuie să facă sport ; pentru ca cincizeci să facă sport douăzeci trebuie să se specializeze ; pentru ca douăzeci să se specializeze, cinci trebuie să fie capabili de performanțe ultimeare"**, și considerîndu-ne a fi dintre cei care se ocupă de sport, să căutăm a-i releva acum, la ora bilanțurilor de sfîrșit de an, pe cei care, prin performanțele lor ultimeare din 1983, de mare rezonanță internațională, au dus faima sportului românesc în lume.

SCHIMBUL DE ȘTAFETĂ VALI — ANIȘOARA

La începutul secolului an, Vali Ionescu, atunci recordmana lumii la săritura în lungime (7,20 m) și „sportiva nr. 1" a țării în anul 1982, declara că recordul deținut de ea „nu va apuca... anul olimpic", iar recordul lumii „indoor" (6,83 m, la acea oră) se va apropia curînd foarte mult de 7 metri. „Nu e doar un pronostic, ci și o promisiune", preciza atleta rapidistă. Iar Anișoara Cușmir — marea învinsă din 1982, cum era considerată — era convinsă de atunci că „recordul mondial la lungime va rămîne românesc, al lui Vali său al meu, chiar dacă va trebui să sărim, pînă la Los Angeles, sau chiar la concursul olimpic, 7,40 !"

Pronosticuri și promisiuni îndeplinite de aceste mari atlete. La 6 februarie 1983, la campionatele naționale de sală, nou record mondial „indoor" : 6,92 m. Autoarea : Anișoara Cușmir, cea care, două săptămîni mai tîrziu (la 20 de cenți!) mai apropia cu 2 cm recordul lumii de granita celor 7 metri, în sala de la „23 August". Ca apoi, la începutul de vară, tot pe „23 August", în aer liber însă, în fața unei tribune mai oline ca spectatori ca oricînd în ultimii ani ai atletismului nostru, atrași de duelul de înaltă clasă Anișoara Cusmir — Vali Ionescu. Anișoara să-și încheie ulu itoarea serie de sărituri cu două noi recorduri mondiale, peste cel vechi (7,21 m) cu aproximea mai demult : 7,27 și 7,43 metri ! RECORDUL LUMII LA SĂRITURA ÎN LUNGIME A RĂMAS ROMÂNESC, așa cum a fost promisiunea, iar stafeta a trecut de la Vali Ionescu — performera nr. 1 a anului 1982, la Anișoara Cusmir-Stanciu — performera nr. 1 a acestui an. Să le așteptăm. cu încredere. pe podiumul olimpic 1984 !

LAUREAȚII TINERETULUI

MAJORITATEA SPORTIVILOR TRICOLORI SÎNT TINERI. EI AVÎND ASIGURATE — **asemeni tuturor tinerilor din toate ramurile de activitate din țara noastră — CONDIȚII DE AFIRMARE DEPLINĂ a capacității lor creatoare. a pregătirii și talentului. Făcîndu-și „ucenicia" în competiții internaționale. între care campionatele mondiale și europene de tineret se află în primul rînd speranțele noastre în marea performanță se afirmă astfel și se verifică într-o companie selectă. încă de la acest sezon al virstei. pregătindu-și TRECEREA DE LA STATUTUL DE PROMISIUNI LA CEL AL CERTITUDINILOR.**

Și dacă gimnasta Ecaterina Szabo, după ce a devenit dublă campioană europeană absolută de junioare, a reușit în acest an, la tineret, performanța de a cucerească nu mai puțin de 9 medalii mondiale și europene de... senioare. fiind de pe acum o certitudine în marea performanță, o stea de primă mărime în constelația gimnasticii internaționale, alți reprezentanți ai României ne-au făcut — prin poziția lor în ierarhiile mondiale sau continentale de juniori — promisiuni privind un salt spectaculos în viitorul apropiat. printre aști disciplinelor pe care le practică. Și cum împătărirea din prima garnitură de la greco-romane. cei care de ani și ani se numără printre cei mai buni din lume. au avut în 1983 o „pierdere de cadență" la mondiale. speranța nu putea lipsi de la orizont, ea numindu-se **Ilie Mîuți** (cat. 48 kg) și **Ion Grigoraș** (cat. 100 kg), campioni mondiali de juniori. lor alăturîndu-li-se confrații de la libere **Dumitru Chiru** (cat. 82 kg) — medaliat cu aur și **Mariael Popa** (cat. +95 kg) — „argint" la aceleași campionate. din luna august. desfășurate (simbolic !) în orașul care va găzdui în vara viitoare J.O., **Los Angeles.**

Boxul, această spectaculoasă disciplină a curajului. scrima pugilistică, cu care sportul nostru s-a afirmat și în „careul magic" olimpic. s-a întors în noiembrie, din îndepărtatul **Santo Domingo**, cu 3 medalii de la C.M de juniori : argintul „cocoșului" **Marian Finățan** și „greului" **Miklos Paisz**, bronzul „supergreului" **Dorin Răcaru**. Care dintre acestia va urca și treptele ringului la Los Angeles ?

În arena olimpică 1984 se vor afla. după cum au lăsat să se întrevadă evolutiile lor din acest an. floretista **Elisabeta Guzganu** — locul 3 la „mondialele" de tineret de la Budapesta și echipajul feminin de 2 visle **Anișoara Bălan** și **Mariana Drăgan**. clasat pe acelasi loc la competiția supremă a cadeților. dar și pistolarii **Maria Macovei** (standard) și **Sorin Babii** (liber). distinși cu aur și. respectiv. bronz. la campionatele europene de tir de la **București.**

Și venind vorba de aceste **campionate. organizate** excelent — după cum au afirmat toți oaspeții. inclusiv oficialitățile internationale ale acestei **discipline olimpice. aflati în luna septembrie pe poligonul international Tunari.** întinerit **la proorru si la figurat** — să întețvăm cu acest prilej cîteva **reprezentative** ale acestei ce practică. Și cum împătărirea din prima garnitură de la greco-romane. cei care de ani și ani se numără printre cei mai buni din lume. au avut în 1983 o „pierdere de cadență" la mondiale. speranța nu putea lipsi de la orizont, ea numindu-se **Ilie Mîuți** (cat. 48 kg) și **Ion Grigoraș** (cat. 100 kg), campioni mondiali de juniori. lor alăturîndu-li-se confrații de la libere **Dumitru Chiru** (cat. 82 kg) — medaliat cu aur și **Mariael Popa** (cat. +95 kg) — „argint" la aceleași campionate. din luna august. desfășurate (simbolic !) în orașul care va găzdui în vara viitoare J.O., **Los Angeles.**

Boxul, această spectaculoasă disciplină a curajului. scrima pugilistică, cu care sportul nostru s-a afirmat și în „careul magic" olimpic. s-a întors în noiembrie, din îndepărtatul **Santo Domingo**, cu 3 medalii de la C.M de juniori : argintul „cocoșului" **Marian Finățan** și „greului" **Miklos Paisz**, bronzul „supergreului" **Dorin Răcaru**. Care dintre acestia va urca și treptele ringului la Los Angeles ?

În arena olimpică 1984 se vor afla. după cum au lăsat să se întrevadă evolutiile lor din acest an. floretista Elisabeta Guzganu — locul 3 la „mondialele" de tineret de la Budapesta și echipajul feminin de 2 visle Anișoara Bălan și Mariana Drăgan, clasat pe acelasi loc la competiția supremă a cadeților. dar și pistolarii **Maria Macovel